

Vårt datum
2021-03-11

Vår Referens
TV 2021/1374
Teresia Göransson
teresia.goransson@tekniskaverken.se
013-20 93 44

Ert datum/Your date
2021-02-16

Er referens/Your reference
I2021/00533

Infrastrukturdepartementet
103 33 Stockholm

i.remissvar@regeringskansliet.se
i.e.remissvar@regeringskansliet.se
andreas.kannesten@regeringskansliet.se

Remissyttrande avseende *Promemorian Hållbarhetskriterier – genomförande av det omarbetade förnybartdirektivet (Dnr I2021/00533)*

Tekniska verken i Linköping AB önskar genom detta remissyttrande lämna synpunkter på Promemoria Hållbarhetskriterier – genomförande av det omarbetade förnybartdirektivet.

Tekniska verken är ett regionalt kommunägt energiföretag med omkring 230 000 privat- och företagskunder. Tekniska verken bedriver verksamhet inom bland annat kraftvärme, vattenkraft, vindkraft, biogas, avfallsinsamling, avfallsbehandling, vatten & avlopp, eldistribution och bredband. Vår verksamhet bidrog 2019 till att minska de globala utsläppen av växthusgaser med cirka 873 000 ton koldioxidkvivalenter, CO₂e.

Tekniska verken välkomnar att promemorian förtydligar mycket av det som tidigare varit oklart. Vi står bakom och hänvisar till remissvaret från vår branschorganisation Energiföretagen Sverige, men vill understryka följande punkter:

Sammanfattning

- Vi välkomnar synsättet att Sverige ses som ett så kallat **A-land** och att detta leder till att biobränslen med svenskt ursprung uppfyller hållbarhetskriterierna. Vi ser dock en risk för att kontrollsystemen trots detta verkar bli omfattande och riskerar att medföra dubbelarbete.
- I promemorian samt i direktivet finns ett **glapp mellan avfall som tydligt omfattas och det avfall som undantas**. I det glappet menar vi att industriavfallet hamnar och vi efterfrågar därmed ett förtydligande kring vad som gäller för industriavfall. Vi anser att industriavfallet bör hanteras så som det kommunala avfallet och således undantas, då vi bedömer att ett omfattande krav inte på något sätt leder till att syftet med direktivet uppfylls.
- **Om industriavfallet omfattas av krav på spårbarhet, saknas tydlighet kring hur detta skall hanteras**. Vi menar att spårbarhet från tillfället då avfallet uppstod inte är möjligt

att uppfylla med tanke på hur marknaden för avfall ser ut.

- Det **saknas tydlighet kring hur andelen biomassa i industriavfallet ska mätas**, i de fall det omfattas. Vi anser att det enda rimliga är att utgå från ett schablonvärde utifrån de rökgasmätningar som görs vid våra produktionsanläggningar.
- Vi **efterfrågar tydliga riktlinjer och övergångsregler** avseende det bränsle vi har på lager och har upphandlat före den 1 juli 2021, men som kommer eldas efter direktivets ikraftträdande.

Allmänna synpunkter

Tekniska verken välkomnar synsättet att Sverige bör vara ett så kallat A-land och att det därför är rimligt att tolka det som att biomassa från Sverige uppfyller hållbarhetskriterierna. Vi oroas dock av att det finns en risk att kontrollsystemen kommer bli än mer omfattande och att det i sin tur innebär att en stor börda läggs på de rapporteringsskyldiga.

Ett exempel är att det på sid 40 kap 9.2 står att *"i huvudsak ska den rapporteringsskyldige genom överenskommelser, direkt eller indirekt, med samtliga aktörer i hela produktionskedjan och genom stickprov hos dessa aktörer säkerställa att de biobränslen som hanteras är hållbara"*. Vidare finns att läsa i samma kapitel *"det tillkommit ett krav på att de ekonomiska aktörerna ska kontrollera att råvaror inte avsiktligt ändrats eller tagits ur bruk så att partiet eller en del av det blivit avfall eller restprodukt. Detta bör kunna hanteras inom ramen för det kontrollsystem som aktörerna måste ha enligt befintliga bestämmelser i hållbarhetsregelverket"*.

Vi menar att man bör undvika att lägga ytterligare bevisbörda på de rapporteringsskyldiga, utöver att man ska visa att biobränslet har svenskt ursprung. Man bör istället fokusera på att genomföra de åtgärder som ger störst effekt kopplat till syftet med direktivet och fokusera på de åtgärder som exempelvis bidrar till en minskad klimatpåverkan.

Övergripande synpunkter I – Hantering av industriavfall

Tekniska verken över oklarheterna avseende hur industriavfall som bränsle kommer att definieras och hanteras. Det framgår tydligt av förslaget att avfall från jordbruk-, vattenbruk-, fiske- och skogsbruksverksamhet omfattas av vissa kriterier samt att kommunalt avfall inte omfattas av några kriterier.

Om Miljöbalkens definition av kommunalt avfall används menar vi att det finns ett glapp mellan de avfallskategorier som omnämns i promemorian och i direktivet. Detta gällande det vi kallar industriavfall eller verksamhetsavfall. Här anser vi att promemorian samt direktivet är otydliga och att det vore rimligt att hantera industriavfallet på samma sätt som det kommunala hushållsavfallet, om det inte kommer från någon av de fyra ovannämnda kategorierna.

På sidan 5, 1 kap. 3 a §, står ”*biodrivmedel och biobränslen som framställs av avfall och restprodukter ska anses som hållbara även om kriterierna i 2 kap. 2–7 §§ inte är uppfyllda.*” Det framgår alltså tydligt att allt avfall som inte kommer från de fyra kategorierna som sedan nämns, det vill säga avfall från skogsbruk-, vattenbruk-, fiske- och jordbruksverksamhet, är undantagna. I sista meningen i stycket nämns dock bara ”*fast kommunalt avfall*”.

Här ser vi ett glapp mellan Miljöbalkens definition av *kommunalt avfall* som direktivet hänvisar till och de fyra kategorier som tydligt omfattas. I detta glapp återfinns de tre kategorierna; *1. avfall från tillverkning, 5. bygg- och rivningsavfall* samt *6. uttjänta bilar* i Miljöbalkens definition. Stora delar av det industri- och verksamhetsavfall vi energiåtervinner tillhör kategori 1 och 5. Vi menar att även biomassa från dessa kategorier bör undantas på samma sätt som det fasta kommunala hushållsavfallet.

Även i kap. 9.2, sidan 40, under stycket ”*Krav på kontrollsystem*” där industriavfallet, från andra verksamheter än de fyra nämnda näringarna, skog, vatten, fiske och jordbruk, inte nämns menar vi styrker vår uppfattning om att industriavfallet bör vara undantaget. Att undanta det kommunala hushållsavfallet men inte industriavfallet ser vi som ologiskt. Vi menar att det inte uppfyller syftet med direktivet, utan enbart leder till en ökad administrativ börda för de rapporteringsskyldiga samt riskerar att skapa problem på marknaden.

Det finns ett tydligt behov i samhället av omhändertagande av industriavfall. Om industriavfallet omfattas av krav på spårbarhet finns det en risk att energiåtervinningsanläggningar inte kommer ha möjlighet att ta emot vissa fraktioner av industriavfall. Det kan i sin tur skapa problem på marknaden då alternativ för en resurseffektiv avfallsbehandling saknas. Kostnaden för den extra administration som det skulle innebära för oss om industriavfallet omfattas, riskerar att i förlängningen hamna på fjärrvärmekundens faktura.

Utgår man från Naturvårdsverkets definition av kommunalt avfall är det dessutom något oklart om kategori *4. avfall från septitankar, avloppsnät och avloppsrening* är sådant som omfattas av begreppet *vattenbruksverksamhet*. Även detta behöver förtydligas.

Övergripande synpunkter II – Krav på spårbarhet och mätning av biomassandel

Skulle avfall från tillverkningsindustrin samt bygg- och rivningsavfall omfattas av krav på spårbarhet behöver kravet förtydligas. Räcker det att deklarerat vem som har levererat avfallet till en energiåtervinningsanläggning, mängder, tidpunkt samt vilken EWC-kod avfallet tillhör? Eller behöver det spåras hela vägen till exempelvis en enskild container på en byggarbetsplats? Det senare skulle innebära stora svårigheter då avfallet i vissa fall hanteras av flera aktörer. Avfallet kan dessutom ibland ha hämtats från åtskilliga platser för att därefter delas upp i andra fraktioner innan det når den rapporteringsskyldige.

Energiåtervinningsbranschen erbjuder en behandlingstjänst för avfallet, som innebär att det ekonomiska flödet går åt motsatt håll för det bränsle som utgörs av avfall jämfört med andra bränsletyper. Detta gör att den rapporteringsskyldige inte är kund utan leverantör av en tjänst

för avfallshantering. Mot bakgrund av det kan det således bli problematiskt att ställa krav på de som levererar detta bränsle på motsvarande sätt som kan göras för leverantörerna av biobränsle.

Skulle industriavfallet omfattas behövs även klargöranden göras kring hur bioandelen i avfallet skall mätas. Bland annat i definitionen av biomassa, sidan 3, 1 kap. 2 § "*biomassa: den biologiskt nedbrytbara delen av produkter, avfall och restprodukter av biologiskt ursprung från jordbruk, skogsbruk och därmed förknippad industri inklusive fiske och vattenbruk, liksom den biologiskt nedbrytbara delen av industriavfall och kommunalt avfall.*" Här framgår inte hur bioandelen i så fall skall mätas. Det enda rimliga, menar vi på Tekniska verken, är att använda ett schablonvärde som fås genom de mätningar som görs på rökgaserna per anläggning under en tidsperiod på ett år. Att mäta bioandelen på enskilda leveranser är i dagsläget inte tekniskt möjligt.

Övergripande synpunkter III -Behov av övergångsregler

I promemorian anges att direktivet träder i kraft 1 juli 2021. På sidan 65, kap. 13.3, under rubrik *Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser* står det "*rapportering som gäller fasta och gasformiga biobränslen som används vid produktion av el, värme, kyla och bränslen ska avse juli–december 2021, eftersom hållbarhetskriterierna för sådana bränslen gäller först från och med halvårsskiftet 2021*".

Vi ser här en problematik kring bristen på övergångsregler för det bränsle vi har på lager innan detta datum samt de bränslen vi tecknat avtal om innan ett tydligt regelverk finns på plats. Då det redan är mycket kort om tid innan direktivet träder i kraft och många parametrar fortfarande är osäkra har vi ingen möjlighet att säkerställa att detta bränsle hanteras helt enligt direktivets krav. Med andra ord menar vi att bränsle som finns på lager innan 1 juli 2021 samt sådana avtal som tecknats innan samma datum skall undantas från krav.

Fortsatt kontakt

Tekniska verken hoppas att Infrastrukturdepartementet kommer att beakta dessa synpunkter. Vi välkomnar frågor på detta remissyttrande.

Med vänlig hälsning

Klas Gustafsson

Vice vd, Tekniska verken i Linköping AB (Publ)